

AKTIEF

Draagt u Aktie voor Aktie
een warm hart toe?

AKTIE
voor AKTIE

Geef kansarme kinderen toekomst!

Inhoud

Voorwoord	pag. 2	
De Aanleiding	pag. 3	
Linda's verhaal	pag. 4	
Werkbezoek Brazilië	pag. 6	
Cintia, de lerares Engels	pag. 12	code: ENG
Adriano	pag. 13	code: BOER
Na de 16-jarige leeftijd	pag. 14	code: LEEF
Zonnepanelen voor Malawi	pag. 15	code: ZON
Nieuws uit Malawi	pag. 16	code MALAWI
Dawn Fysiotherapie	pag. 19	code: FYSIO
Willibrordschool	pag. 20	
Watervoorziening in Guinee	pag. 21	code: WATER
Stichting Tess Unlimited	pag. 23	code: TESS
Kleding voor kinderen	pag. 25	
Overzicht en resultaten van de reis	pag. 26	

Wilt u nog kijken of u uw bijdrage heeft betaald en mocht u na aanleiding van deze Aktief nog iets extra willen bijdragen. Graag!!!

Wilt u een bepaald project ondersteunen, kunt u dit doen door het te omschrijven of de bijbehorende code bij de betaling toe te voegen.

Speciaal vraag ik uw aandacht voor het project Clementina Wouters. Er is daar behoefte aan een goede airco en klein gereedschap om hout te bewerken. Code: JOS

Bankrek.: NL44RABO0341422967 t.n.v. Aktie voor Aktie.

Hartelijk Dank.

De kinderen van de cover 2019 staan, poseren in 2022 weer voor de foto

Voorwoord

Dit jaar konden we eindelijk weer naar Brazilië. Samen met Ria en Truus (zie reisverslag) hebben wij tien dagen de kinderopvangtehuizen bezocht. In deze Aktief vindt u het reisverslag van de Brazilië reis, de voornemens en de resultaten van het bezoek. Ook vindt u een verslag van de projecten die de afgelopen periode opgepakt zijn. Kortom veel leesplezier, en mocht u vragen of ideeën hebben, kunt u ons altijd mailen, appen of gewoon bellen. Persoonlijk heb ik erg genoten van de kinderen. De kinderen vinden het leuk dat we komen en reageren heel spontaan. Natuurlijk vinden zij het ook leuk dat we cadeaus meenemen, maar zij hebben ook hun best gedaan om weer cadeaus voor de adoptieouders te maken. Wij danken u voor uw steun en hebben deze ook hard nodig! Elk jaar is het weer hartverwarmend dat er nog steeds zoveel mensen Aktie voor Aktie ondersteunen. Sommigen al 40 jaar!

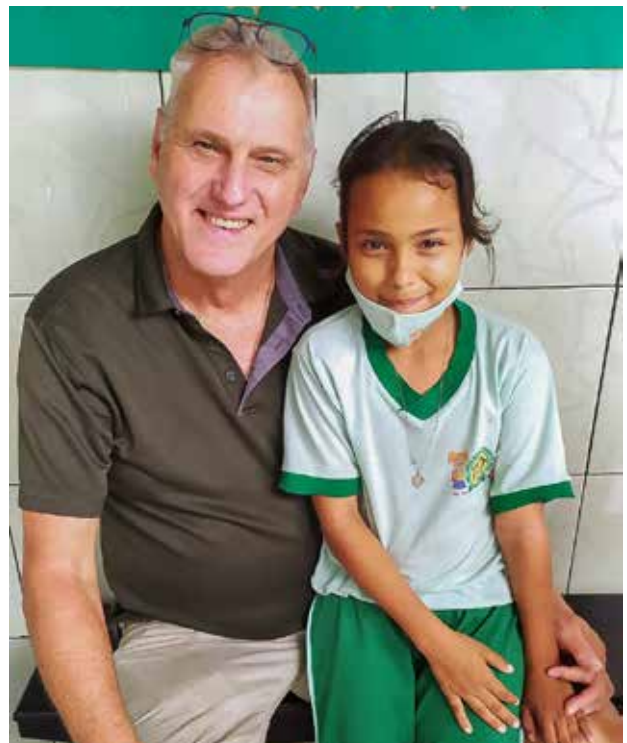
Wij beseffen dat er van alle kanten een beroep op u gedaan wordt. Oekraïne, Syrië, het vergeten kind, viervoeters, etc. Allemaal verenigingen die hard geld nodig hebben. Toch hopen wij u te kunnen bewegen om ook financieel aan ons te denken. Mocht een project u meer aanspreken dan een ander project, kunt u bij overmaken de bijbehorende code toevoegen en wij zorgen dan dat het geld op de juiste plek terecht komt. De belangstelling voor het financieel adopteren van een kind loopt terug. Ondanks dat ook bij ons alle kosten hoger worden vragen we voor een financiële adoptie al jaren € 250,- per kind per jaar. Dat is ruim € 20,- per maand. Dit is veel geld en we verwachten dat u beseft dat u het ook voor meerdere jaren wilt doneren, want het kind vindt het verschrikkelijk als adoptieouders stoppen. Aan de andere kant is het ook niet leuk als een kind met haar of zijn ouders naar de grote stad verhuisd. Dit laatste is de laatste jaren weleens voorgekomen en resulteerde dat adoptieouders een half jaar betaalde voor een kind wat al een half jaar in de grote stad woonde. Gelukkig is dit nu ondervangen door gebruik te maken van de cloud. Door de cloud kunnen we binnen een week mutaties in het bestand vaststellen.

Wij zoeken naar mogelijkheden om de financiële drempel zo laag mogelijk te maken. Misschien is het mogelijk om het met het voetbalelftal, of de bewoners van de straat, de bridgeclub, de kerk, een bruiloft of bij een geboorte van een (klein)kind. U weet niet hoe een kind uitkijkt naar een kaartje of berichtje van zijn of haar adoptieouder.

De samenstelling van het bestuur is veranderd. Tot mijn spijt heeft Mieke Claushuis besloten om te stoppen met het secretariaatswerk. De bestuursleden danken haar voor het vele werk wat zij toch in een vrij korte tijd heeft verzet. Zoals u begrijpt zijn goede bestuursleden die het secretariaatswerk vrijwillig willen doen, niet voor het oprapen. Wij zijn dus op zoek naar een secretaris die Aktie voor Aktie met het hart op de juiste plaats wil steunen. De secretariaatswerkzaamheden zijn tijdelijk verdeeld over de overige bestuursleden.

Rest mij u nog fijne Kerstdagen en een gelukkig nieuwjaar te wensen. Blijf gezond en zoek tevredenheid op.

Frank Venus (voorzitter)

De Aanleiding:

Weinigen kennen de oorsprong waaruit **Aktie voor Aktie** is ontstaan. Wat was de aanleiding? En wie hebben zich daarvoor ingezet?

In de begin jaren zeventig stonden Ria en Wim Daalhuizen ingeschreven bij een adoptiebureau. De procedure voor adoptie was al enige tijd aan de gang gezet. Geheel onverwacht kwam Wim tijdens zijn werk in contact met een gezin uit Vleuten die een kindje hadden geadopteerd uit Brazilië. Deze adoptie was tot stand gekomen via een Hollandse zusterpost in N.O. Brazilië. Uiteraard trok dit Wim zijn aandacht.

Na diverse gesprekken bleek dat het mogelijk was om zonder adoptie organisatie op legale wijze een kindje te adopteren. Na een intens verzoek van Wim en Ria aan de desbetreffende zusters, middels een briefwisseling, werd er hard gewerkt om op tijd alle officiële papieren rond te krijgen en aan alle formaliteiten voor de Nederlandse wet te voldoen. Ook de zusters moesten voor de Braziliaanse wet alles in orde maken

In maart 1976 kwam er een belangrijk telegram: “Linda is geboren “.

In april was aan alle formaliteiten voldaan en kon Wim naar Palmeira dos Indios afreizen om Linda in zijn armen te sluiten. Tijdens zijn verblijf bij de zusters in Palmeira werd hij geconfronteerd met de bittere armoede die in dat gebied heerste. De meest schrijnende situaties en erbarmelijke omstandigheden trof hij aan op de Cruzeiro waar de allerarmste, in voornamelijk lemen hutten zonder elektriciteit, watervoorzieningen en een open riool, leefden. Deze situatie was vaak een bron van ziektes. De ellende waar de zusters dagelijks mee geconfronteerd werden, maakte een zeer grote indruk op Wim.

De zusterpost was de enige plek waar men voor hulp terecht kon. De zusters waren voor deze mensen maatschappelijk werksters, de dokter, de apotheek, het registratiebureau, consultatiebureau en nog veel meer.

Bovendien waren vele kinderen niet geregistreerd. Als je dat als kind niet bent, besta je niet en heb je dus nergens recht op. (school/werk, enz.). Toen Wim terugkwam in Nederland had hij een lege koffer en Linda bij zich. Hij had namelijk alles wat hij bij zich had weggegeven. Ook had hij zich heilig voorgenomen om er alles aan te doen om de zusters in Palmeira te helpen.

Van de zusters had hij ook acht foto's van kinderen en hun beschrijving/ levensverhaal meegekregen, met de vraag of iemand ze financieel wilde adopteren zodat zij naar school konden gaan, het gezin ondersteund werd en op die manier een kansarm kind een toekomst werd geboden.

De zusters van het eerste uur

Door het levendig en enthousiast vertellen over de situatie in Brazilië, waren er voor de acht kinderen al snel families gevonden in Vleuten en De Meern. Dit was dus het begin van de financiële adopties en deze acht waren de allereerste financiële adoptiekinderen van **Aktie voor Aktie**.

Ria en Wim besloten toen ook om kleding, speelgoed en vele andere dingen te verzamelen

Linda's verhaal

in bananendozen bij hen thuis, om deze daar na per boot te sturen naar de zusters in Brazilië. En zo is het allemaal begonnen.

Gaandeweg breidde de acties zich steeds meer uit. Na een grote donatie aan Wim ontstond het besef dat het verstandig en wenselijk zou zijn, om een vereniging op te richten zodat alles wat er gedaan werd, kon worden verantwoord. Ook het aantal vrijwilligers groeide met de jaren. Lof voor de vele vrijwilligers van het eerste uur die zich in al die jaren met hart en ziel hebben ingezet voor de vereniging. Sommige hebben zelfs het "virus" aan hun kinderen doorgegeven. Waarvan enkele nog actief zijn binnen Aktie voor Aktie. Enkele families die een bijzondere bijdrage hebben geleverd, zijn onder andere de familie De Bie, de familie Miltenburg, de familie Daalhuizen, de familie Buijs.

In 1979 heeft Bep Vermeent het voortouw genomen om de vereniging "Aktie voor Aktie" op te richten en kreeg de organisatiestructuur. Bep en Rie Vermeent zijn de kartrekkers geweest voor Aktie voor Aktie. Ze hebben de vereniging gemaakt tot wat het nu is en er tot aan hun dood hun levenswerk van gemaakt.

Wie we vooral ook niet mogen vergeten zijn de zusters in Brazilië die vanuit daar alles regelden en vele uren maakten met de kinderen, maar ook nog eens de spullen verdeelden die werden verstuurd en mensen zochten die konden helpen met het opbouwen van bepaalde projecten.

Onterp logo Aktief

Buiten de inzet van alle vrijwilligers van het eerste uur, is Linda eigenlijk de aanzet geweest voor het bestaan van Aktie voor Aktie en om die reden hebben we ook haar verhaal willen horen.

Wim Daalhuizen met Linda in Brazilië

Ria Daalhuizen met Linda in Nederland

Linda

We stelden haar de vraag of zij het vervelend vond dat ze was geadopteerd en in een ander land was opgegroeid en daar aansluitend aan "voel je je Nederlandse of Braziliaanse of juist beide niet". Daar was ze kort en krachtig over, Nee. Tuurlijk ben je zoekende in de pubertijd, maar ze wist niet beter of er was niks bekend over haar familie in Brazilië en nadat ze het verdriet had gezien bij een geadopteerd meisje, die dacht haar ouders te hebben gevonden en het achteraf niet waar

bleek te zijn, heeft ze besloten om niet naar haar biologische ouders te gaan zoeken. Ze heeft, als kind, wel altijd gezegd dat als ze oud genoeg was, ze graag naar Brazilië terug wilde om de zusters te helpen die het mogelijk hadden gemaakt dat ze geadopteerd is. En dat heeft ze dan ook gedaan in de periode 1999- 2000. Ze is toen als vrijwilliger gaan werken in het kindertehuis Lar da Criança in Palmeira dos Indios, de plaats waar ze geboren is. Helaas waren alle zusters uit de beginperiode al overleden, maar de Braziliaanse zusters hebben het stokje overgenomen. Toen ze daar was zag ze met eigen ogen waarom Aktie voor Aktie zo belangrijk was en nog steeds is voor de mensen al daar. Nog steeds gaan de zusters de huisjes op de berg (de Cruzeiro) langs, om te kijken of mensen wel geregistreerd zijn en hoe hun leefomstandigheden zijn. De kinderen die naar het kindertehuis komen, krijgen drie keer per dag eten, ze krijgen les op school en op de crèche en hebben daardoor een beter toekomstperspectief. Ze snapt nu ook heel goed wat de drijfveer was van haar vader en haar moeder. En waarom ze zich altijd met volle overgave hebben ingezet voor Aktie voor Aktie en de mensen in Brazilië. Zo weet ze bijvoorbeeld nog goed dat hun hele zolder vol stond met bananendozen en mensen aan de deur kwamen om kleding en andere spullen te brengen. Zij, haar broertje en zus mochten vaak de stickers op de bananendozen plakken voordat ze werden opgehaald en per boot naar Brazilië gingen.

Schoenenpoetsen februari 1993

Ook heeft ze vaak deelgenomen aan diverse acties die gehouden werden ten bate van Aktie voor Aktie. Ze heeft bijv. meegedaan met de 24 uur recordwedstrijd die werd gehouden in de Schalm te De Meern. Deze werd destijds gehouden om geld in te zamelen voor een project in Brazilië. Ze is toen 24 uur gaan schoenenpoetsen, met een door haar vader zelf gemaakt kistje en bijpassend kloffie, zoals je ze vaak in Brazilië zag. Deze actie leverde toen meer dan 20.000,- gulden op. Ze heeft zelfs de krant ermee gehaald. Zo heeft ze samen met haar vader, broertje en zus heel wat kilometers gelopen in de Willibrordloop, wat jaarlijks heel veel geld opleverde t.b.v. diverse projecten van Aktie voor Aktie in Brazilië.

Linda en haar gezin

Dit was ontstaan omdat Wim, met de film die door hem en Ria gemaakt was in 1983, vele scholen heeft bezocht waardoor er veel begrip ontstond en er diverse acties met veel enthousiasme werden opgestart, waaronder dus ook de Willibrordloop. Ze woont momenteel met haar man Jos en 2 kinderen in Wijk bij Duurstede. Zij hebben een financieel adoptiekindje dat naar Lar da Criança gaat. In dit tehuis heeft ze destijds ook gewerkt. In totaal is ze nu drie keer in Brazilië geweest en zou er dolgraag nog een keer naar toe gaan om aan haar kinderen te laten zien waar ze vandaan komt, maar haar gezondheid laat dit helaas niet meer toe.

Werkbezoek van Aktie voor Aktie aan de projecten in Brazilië, 20 t/m 30 oktober 2022.

Donderdag 20 oktober

Eindelijk, na een lange periode van Corona, is het weer mogelijk om de projecten in Brazilië te bezoeken. Het reisgezelschap bestaat uit Ria van Wijnbergen, Truus Buijs en Frank Venus. Heel vroeg wordt er al verzameld, want de eerste vlucht van Amsterdam naar Lissabon vertrekt om 07.00 uur en het is raadzaam om zeker drie uur van tevoren aanwezig te zijn. Na het ontbijt op het vliegveld van Lissabon vliegen we om 12:20 uur door naar Maceio. Hier komen we om 18:10 uur aan en worden door een klaarstaande taxi naar het hotel gebracht, waar we na het diner lekker gingen slapen.

De dansgroep

Vrijdag 21 oktober

De volgende ochtend worden we na het ontbijt opgehaald door Jos Wouters, zuster Eliane en de chauffeur Wellington. Ons eerste bezoek is het kinderopvangtehuis Lar da Crianca Acao por Acao in Palmeira. Na een autorit van ongeveer twee en een half uur zien we bij aankomst, tot grote hilariteit, dat de Nederlandse vlag ondersteboven hangt. De boeren zijn ons voor geweest. We worden welkom geheten door de zusters en de eerste groep kinderen die ons verrassen met zang en dans. Na de lunch brengen we onze bagage naar het logeeradres. Ook hier worden we van harte verwelkomd. Terug in het kindertehuis worden we door de tweede groep kinderen verrast met een speciale dans. Jos vertelt dat deze dans normaal door ouderen wordt gedanst. Dat kinderen dit nu dansen is heel bijzonder. Het is jammer dat we "het verhaal" niet kunnen volgen. Met sommi-

ge kinderen is leuk oogcontact. De meeste vinden het spannend om te doen en zijn verlegen. Na het dansen worden we rondgeleid door zuster Ivanice. Zij vertelt ons het een en ander over de situatie in het tehuis. Verder spreken we nog over de gevolgen van de zware regenval, de onderlinge communicatie en de zorgen over het personeel. Na het avondeten lopen we de berg af naar ons logeeradres.

Zaterdag 22 oktober 2022

Na het ontbijt gaan we weer naar het kinderopvangtehuis Lar da Crianca Acao por Acao. Nu is het de berg op. Als wij iets voor 9.00 uur aankomen, is een groep jongeren olv. Irma Sylvania aan het tekenen en kleuren. Er worden kerstkaarten gemaakt die verkocht gaan worden tijdens een event. De opbrengst is voor het renoveren van het moederhuis. Er zitten goede tekenaars tussen deze groep jongeren en er wordt met plezier gewerkt. Dat enkele van de kaarten door ons worden gekocht maakt hen echt blij.

Groepsgesprek

Vervolgens volgt er een groepsgesprek met 21 jongeren die speciaal vandaag naar het kindertehuis zijn gekomen om ons te ontmoeten. Deze jongeren komen 1 x per mnd. bijeen, bespreken o.a. levensonderwerpen en gaan ook met elkaar op excursie. Na een voorstellingsronde wordt er gesproken over de toekomstverwachtingen en wat zij als beroepskeuze hebben. De meeste van deze jongeren zijn heel mondig en stellen ook goede vragen die wij graag beantwoorden. Zij vragen niet alleen wat we doen en hoe oud we zijn, maar ook hoe groot Nederland is (Zo groot als Alagoas), wat

wij eten in Nederland en of we de verschillende voetballers kennen. Bijzonder is dat zij ook vragen over de bestuursstructuur in Holland. (Jos geeft uitleg daarover.) We zijn namelijk in de periode van de Braziliaanse verkiezingen. Vervolgens vertelt Jos ons over de staatscholen en de particuliere scholen in Brazilië. Voor de particuliere scholen moet men een bijdrage van € 100,- per maand betalen. Jaarlijks is er een test, selectieprocedure, voor jongeren van 17-18 jaar. Als je dit haalt, kun je een beurs verdienen. Het valt op dat de jongeren lang en goed geconcentreerd meedoen aan het groepsgesprek. Direct na dit gesprek spreken we de Engelse lerares. We merken dat de leerlingen heel blij met haar zijn. 's Middags is er een gesprek met jongeren die inmiddels het kindertehuis hebben verlaten. 2 Jongens en 8 meiden stellen zich voor. Logopedie wordt gegeven door "Jessica", 23 jr. Zuster Ivanice vertelt dat Jessica, een oud-leerlinge van het tehuis is, die nu woont en studeert in Maçieo. Zij komt af en toe naar het Lar om de kinderen te vertellen over haar ervaring en hoe voornamelijk studeren is voor je toekomst. Haar afstudeerproject heeft ze gedaan met de kinderen uit het Lar. Jessica ziet het Lar als haar tweede huis en de zusters als haar tweede moeder. Ze komt regelmatig terug om contact te houden met de zusters. Jessica wil lerares theaterkunsten worden en volgt nu een studie daarvoor. Aan zuster Andrea vragen we nog hoe het lees- en schrijf niveau van de kinderen hier is. Laag is haar antwoord. Een leerkracht voor de Portugese taal zou een goede aanvulling zijn.

Zondag 23 oktober 2022

Voor deze dag staat de ontmoeting met de besturen van de kindertehuizen gepland. De bijeenkomst wordt geopend met een kleine ceremonie en een kort gebed in het kader van de maand van de missionarissen. Eén van de doelen van de reis is om duidelijk de structuur van de organisatie vast te stellen en welke zuster nu welke functie heeft. We krijgen presentaties over de situaties in de kinderopvangtehuizen. Na de lunch vervolgen we de vergadering en worden we geïnformeerd over de vergrijzing onder de zusters. Men maakt zich zorgen over de toekomst, omdat er geen

jongere zusters bijkomen. Er wordt afgesproken dat wij op de hoogte gehouden worden en dat wij meedenken om dit op te lossen.

Maandag 24 oktober 2022

Bezoek aan Educandario Jesus Mestre, Igaci.

Ook hier worden we door de kinderen enthousiast ontvangen. Het tweede lied dat zij zingen is in het Engels.

[groepsgesprekken](#)

Na de koffie start het gesprek met de jongeren van 12 – 15 / 16 jaar. Er waren 8 meisjes en 5 jongens. De kinderen hebben nagenoeg dezelfde vragen als de kinderen in Palmeira. Over Engelse les zijn ze heel enthousiast en zien dit echt als een aanvulling voor hun toekomstplannen.

[Erica Marccionila](#)

Na afloop van het gesprek met de kinderen hebben we een gesprek met Erica Marccionila. Zij geeft les in Portugees, lezen, rekenen en sport. Ze werkt hier twee jaar. Is aangenomen door de zusters en haar contract wordt elk jaar verlengd. Voor die tijd heeft ze 4 jaar hier gewerkt. Een aanstelling vanuit de gemeente. Zelf heeft zij twee kinderen die door haar moeder worden verzorgd. Erica geeft 5 dagen per week les aan 2 groepen kinderen. Daarnaast studeert zij nog pedagogie en doet een sportopleiding. 's Middags is er een gesprek met de kinderen en tieners. 11 meisjes en 2 jongens.

Ria, tante en Jacqueline

Na de koffiepauze wordt er een bezoek gebracht aan Jacqueline en haar tante die haar verzorgt. Jacqueline is het gehandicapte adoptiekind van Ria, dat gehandicapt is. Het was een ontroerend en hartverwarmend bezoek. Voor het diner zijn we uitgenodigd bij Elane en haar familie. Het is een warm welkom en ook Carliane met haar gezin is aanwezig. Het is mooi om te zien hoe Elane en haar gezin leven. We worden door hen enorm verwend

Elane en Carleane

Dinsdag 25 oktober 2022

Er staat een gesprek met de zusters, Luciene, Eliane, Edilenzia en Elielma gepland,

maar vooraf worden eerst presentjes voor de adoptieouders en voor de leden van het bestuur overhandigd. Ook krijgen we het stickie met de gegevens van de presentatie. Tijdens het gesprek komen veel onderwerpen van het "doelenlijstje" aan bod. De Cloud, kinderen na 16 jaar, Engelse les, buitengebied, etc. Na de lunch volgen Frank en Truus een korte workshop 'kralenbanden rijgen' om teenslippers mee te versieren. Het lijkt simpel, maar onze vingers moeten wennen aan de springerige draad en de gladde kralen. De versierde slippers worden verkocht en kunnen een bron van inkomen zijn. Zo ook andere spullen die de docent ons toont en die de kinderen leren maken tijdens de handarbeidlessen. Hierna volgt een gesprek met Adriano. Hij heeft het idee van de grote landbouwschool losgelaten en vertelt ons waar hij nu mee bezig is.

Woensdag 26 oktober 2022

Bezoek aan het Social Project Clementina Wouters, in Pão de Açúcar Door Aktie voor Aktie afgekort als het project van Jos.

Na een lange reis waar onderweg veel te zien was, komen we op tijd aan in Pão de Açúcar.

Jos Wouters voor zijn schoolgebouw

Omdat het nog te vroeg is om naar het project van Jos te gaan bezoeken we eerst het H. Hartbeeld op de berg en genieten we van een prachtig uitzicht over de rivier de Sao Francisco en de omgeving. Vervolgens vertrekken we naar het project van Jos. Hier krijgen we een goede indruk van de werkzaamheden die Jos met zijn team uitvoert. Anders dan in Palmeira en Igaç zijn hier duidelijke afspraken over zelfredzaamheid van deze organisatie. De twee medewerkers van Jos zijn zich daar bewust van. Vol indrukken en goede herinneringen aan deze dag keren we huiswaarts.

we werden goed verzorgd

De Braziliaanse staf

Donderdag 27 oktober 2022

Bezoek aan Educandario Jesus Mestre, Igaci
Het heeft geregend en het is bewolkt. Sommige kinderen hebben een vestje of hoodie aan. Ook hier komt de Engelse les weer aan bod. Vijftien meisjes en drie jongens hebben een Engels lied ingestudeerd. De kinderen vinden het spannend maar hebben er ook plezier in. De kinderen vinden dat Engelse les heel bepalend is voor hun toekomst. Men

noemt vooral studie, maar een aantal willen ook naar het buitenland verhuizen. Zuster Eliane vertelt dat op de reguliere scholen pas in het 6de jaar Engels wordt gegeven. Doordat hier eerder met Engels wordt gestart is het voor de kinderen makkelijker om in te stromen in het reguliere onderwijs. Na een rondgang door de tuin waar ons wordt getoond hoe de Acerolaboom eruit ziet en vertelt dat deze vrucht heel rijk aan vitamine C is, vertrekken we samen met Luciene en Sylvania naar het huis van Monicleide en haar familie.

Truus en Monicleide

Monicleide woont in Alagoas in het Nordeste (noordoosten) Via een zandweg bereiken we de boerderij waar de familie woont. In onze ogen ver van de bewoonde wereld, maar als we goed observeren, zien we dat hier heel veel gebeurt.

Haar man runt een grote tabaksplantage. Ze vertelt ons over de teelt, het drogen van de tabak en laat ons de schuur zien waar twee vrouwen de grove nerven uit de bladen trekken en een jonge man de bladeren opstapelt op een plank. Deze stapels worden opgerold en zijn dan klaar voor transport.

Monicleide en haar man

De reünie van oudleerlingen

De twee dochters en een nichtje vermaken zich met de cadeautjes. Monicleide vertelt ons heel enthousiast over de opleiding tot verpleegkundige die zij volgt. Haar verhaal ondersteunt ze met veel foto's. Zij en haar man verrassen ons met een heerlijke, bijna overdadige maaltijd die met hulp van een vrouw die vroeger in het kindertehuis kookte is klaargemaakt. Er heest vrede en blijdschap onder dit dak.

's Avonds is er een reünie van oud-leerlingen met echtgenoten en hun kinderen in het Educandario Jesus Mestre in Igaçi. Een feest van herkenning. Ook voor ons want velen herkennen we nog uit hun kindertijd in de kindertehuizen. Er zijn hapjes, taart en frisdrank. Er is muziek en de kleine kinderen die zijn meegekomen met hun ouders vermaken zich in de sportzaal. De voetbal voor Marcel de broer van Jaqueline wordt uitgetoet. Kortom voor iedereen een hele fijne avond waar wij mooie herinneringen aan overhouden.

Vrijdag 28 oktober 2022

Lar da crianca acao por acao, Palmeira.

Op deze laatste actieve dag is een bezoek aan het centrum in Palmeira gepland om inkopen

te doen. Op het lijstje staat huisraad voor een van de kinderen en sportartikelen voor de beide kindertehuizen. Het is een drukke binnenstad met alleen maar winkels waar wij de weg niet in weten. Gelukkig leiden Ivanice en Jos ons naar de plekken waar gekocht kan worden wat nodig en beloofd is.

Zuster Ivanice en Jos bij het graf van de zusters

Na de lunch is er een gesprek gepland met de zusters Ivanice en Maria. Er wordt gesproken over de onderwerpen van afgelopen week. Ook wordt hier de functie en mogelijkheden van de Cloud besproken. Maria laat zien dat zij er mee werkt. Bij haar staan de namen van nieuwe kinderen in het rood. Er wordt nog gesproken over het intekenformulier dat de zusters van elk kind maken. Ook worden de gemaakte afspraken doorgenomen. Ivanice heeft Charles uitgenodigd om over de situatie van kinderen na hun 16e verjaardag te spreken. Frank nodigt hem uit om een artikel over zijn werk te kunnen plaatsen in AKTIEF. Vervolgens neemt Ivanice ons mee naar het H. Hartbeeld op de berg. Het beeld is in geres-taureerd en de omgeving is toeristvriendelijk gemaakt. Een enorm verschil toen Rini en Frank hier waren in 2000 en te voet dit traject hebben afgelegd en toen Jannet en Truus hier waren in 2015 samen met Ivanice die toen de bus bestuurde. We genieten van de frisse lucht en van een prachtig uitzicht over Palmeira.

Als laatste stoppen we bij het kerkhof van Palmeira en bezoeken het graf van de Nederlandse zusters Anna Manders en Helena Vredegoo. De tuinman brengt ons ook bij het graf van de familie die grond heeft geschonken om het kindershuis in Igaci op te bouwen. Tenminste zo wordt verteld... Na een laatste gezamenlijke maaltijd keren we terug naar ons logeeradres. Hier ontvangen van de zusters de bestelde kralenarmbandjes en meer spullen.

Zaterdag 29 oktober 2022

Afscheid

In het Lar spreekt Frank namens ons allen dank uit aan de zusters voor hun gastvrijheid en danken hen voor de samenwerking en onze liefde volle zorg voor de kinderen in de tehuizen. Ook de zorg om het voortbestaan van het Lar wordt door hem genoemd. Jos wordt bedankt voor zijn inzet en rol als tolk. Met mooie herinneringen nemen we afscheid van alle lieve mensen die ons zo dierbaar zijn geworden. Jos, Luciene en Eliane brengen ons naar het vliegveld. Een lange rit die onderbroken wordt door een gezellige lunch in een echte Pizzaria, waar we buiten ge-

nieten van een originele espeto de carne. Op tijd zijn we op de luchthaven van Maceio. En volgt een laatste afscheid. Onze chauffeur Wellington brengt iedereen weer veilig thuis en wij starten de lange reis naar ons Nederland.

Cintia, de lerares Engels

Op dinsdag 25 oktober hebben we een gesprek gehad met de lerares Engels. Zij heet Cintia Karoline Nunes da Silva en is 26 jaar. Zij vertelt dat zij rechten heeft gestudeerd. Momenteel geeft zij aan acht kinderen 's morgens en negen kinderen 's middags les. De docent heeft bijna 1 jaar niet gewerkt. Er is een contract van 2 jr. geweest. Door COVID is daar de klad in gekomen. Voor de zusters was het onduidelijk wat AvA voor ogen had. Zij waren ervan overtuigd dat het contract maar voor twee jaar was.

Wij stellen voor, dat er een nieuw contract wordt opgesteld waarin wordt opgenomen dat de docent 2 x per week 2 uur les gaat geven en dit voorstel en voor Palmeira en ook voor Igasi moet gelden voor de duur van twee jaar en daarna verlengen. Zuster Ivanice is het eens met het voorstel van Frank. Zij zal dit met zuster Sylvania bespreken. Zuster Andrea wil ook weer meedoen met de Engelse lessen. Eis is wel dat wij over twee jaar met de kinderen kunnen communiceren in het Engels. Cintia verwacht dat dit mogelijk is. Over haar lesmethode vertelt zij dat ze de kinderen leert spreken, luisteren, lezen en schrijven. Ze gebruikt geen boeken, maar plukt lessen van het internet en neemt voorbeelden mee. Haar moeder is docent Engels. De kinderen zijn ervan overtuigd dat Engels leren belangrijk is voor hun toekomst en zijn dus ook gemotiveerd en uit de reacties blijkt dat zij dol op Cintia zijn en dat is wederzijds.

Enkele redenen:

- Ik wil naar de V.S..
- Ik wil buiten Brazilië gaan voetballen.
- Engels is een bepalend deel van mijn toekomst.

Jos vertelt dat heel veel studies in het Engels zijn. En Frank vult aan met de opmerking dat de wereld steeds kleiner wordt. Het is voornamelijk dat er een taal is waardoor we elkaar verstaan. Zuster Eliane vertelt dat op de reguliere scholen pas in het 6de jaar Engels wordt gegeven. Doordat hier eerder met Engels wordt

gestart is het voor de kinderen makkelijker om in te stromen in het reguliere onderwijs. De kinderen willen graag laten horen wat ze al geleerd hebben en houden een klein kringgesprekje waarin ze zichzelf voorstellen.

Cintia

Adriano

We ontmoeten Adriano, samen met zijn vrouw en dochtertje.

Adriano is in Nederland geweest en we hebben hem het laatst ontmoet tijdens de reis van 2018. We praten bij wat er in de afgelopen periode is gebeurd. Hij vertelt over de situatie in de staat Alagoas. Ondanks alles wat hij doet, ziet hij dat er steeds meer armoede ontstaat. In de staat Alagoas leeft 15% onder de armoedegrens. De politiek zit in een spagaat. Lula tegenover Bolsonaro.

Adriano vertelt dat hij veel tegenwerking ervaart, maar met hulp van de zusters en de kerk kan hij toch hulp geven. Hij richt zich op twee groepen. Vrouwen en jongvolwassenen. Daarbij krijgt hij hulp van de zusters. Adriano vertelt dat een stichting is opgericht. Een associatie van culturele mensen. Met de opbrengst van hun werk worden voedselpakketten gekocht. Wij vertellen Adriano dat wij niet in een gebouw willen investeren, maar wel in opleidingen, maar dan moet er wel verantwoording over afgelegd kunnen worden. Wij waren in 2018 zeer gechoormeerd van het “project Cicero”. Daarbij was het de bedoeling om vijftien jonge mensen op te leiden tot boer en hen zelfredzaam te maken.

Adriano haakt daarop in en zegt dat er de afgelopen cursus 28 leerlingen bij dit project zijn geweest. De cursus werd gefinancierd door de overheid. Tijdens een basiscursus van drie dagen gaan de leerlingen op locatie kijken om te zien hoe het moet. We vragen Adriano waar de mensen, voor de cursus vandaan komen en of het project meetbaar is. De mensen worden geselecteerd uit een groot gebied. Er zijn vier modules en de opleiding wordt op niveau van de leerlingen gegeven. Er is een groep deskundigen die meekijkt of het lukt en of alles goed verloopt. Er zijn 120 wachtenden die nog wel eerst gescreend moeten worden. De jonge boeren kunnen om te starten het materieel, wat zij nodig hebben, gebruiken in de vorm van leensysteem. De duur van de cursus is zes maanden. Gedurende die periode krijgt men 1 x per maand een weekend les. (12 dagen). Daarbij is er een equipe dat hen in de

loop van de maand begeleid. Adriano vertelt dat in het verleden A.v.A. voor leerlingen de cursus heeft betaald. Voor enkelen is dat de aanzet geweest om door te gaan op een of andere manier.

Bij het door ons genoemde “oudemannetje project” is het gelukt om een put te slaan. De “koekjesfabriek” functioneert goed en is uitgebreid met vruchtensappen en smeersels. Enkele leerlingen van het tehuis in Igaci participeren in de fabriek. De coöperatie valt onder M.T.C.. Adriano haalt een mevrouw op met enkel tassen bij zich. Hij vertelt dat deze mevrouw hier vroeger leerling was. Gedurende tien jaar was zij werkloos van '79 tot '89. Heeft in die tijd gezorgd voor haar vader en meegeholpen bij de verkoop van bbq-producten. Zij is gevraagd om mee te participeren in ‘de coöperatie’ en volgt nu een schoolopleiding om meer te kunnen gaan doen. Twintig personen vormen deze coöperatie waar ongeveer 80 personen werken. De boeren hebben samen 80 afzetpunten. Het salaris is op basis van het minimumloon, in relatie tot de gewerkte dagen. Normaal werkt men 22 dagen per maand. We vragen of hij contacten heeft met het buitengebied. Of kinderen van hier kunnen instromen in de cursus en of hij kinderen ontmoet die in aanmerking komen voor het kindertehuis? Er is onderhandeld met de kindertehuizen omdat men de kinderen wilden voorbereiden op een boerencursus. Als laatste vraagt Adriano of wij het adres van de Wilde Ganzen voor hem willen opzoeken en doorsturen.

Adriano, Frank, Jos en Truus

Na de 16-jarige leeftijd

Eén van de doelen van ons bezoek was te kijken wat we met kinderen kunnen doen die de opvangtehuizen bij hun 16e verjaardag verlaten en daarbij zorgen dat de jongeren niet afglijden in de zelfkant van de maatschappij. In Brazilië is men op 16-jarige leeftijd volwassen. Onze kinderopvangtehuizen hebben dan geen invloed op het gedrag van deze kinderen. Ivanice heeft hiervoor een gesprek met Charles georganiseerd. Charles is voorzitter van de Caritas van het Diocees. De organisatie is in 2003 opgericht. Deze organisatie is verbonden aan de gemeente voor de sociale aspecten met adolescenten en daardoor ook verbonden met dit kindertehuis. Zijn functie hier is een publieke functie waarvoor men zich kandidaat stelt en gekozen wordt telkens voor 3 jaar. Inmiddels is hij 3 keer herkozen.

Foto: Charles

Hij werkt momenteel met 16 adolescenten van 21 jaar. Deze 21-jarigen vallen in een gat zoals ook de 16-jarigen in een gat kunnen vallen die hier het kindertehuis verlaten. Charles heeft inmiddels ook ervaring met twee kinderen uit dit tehuis. Hij richt zich vooral op de kinderen in het buitengebied en de buitenwijken.

Hij wil graag ervaring en kennis uitwisselen en weten hoe wij tegen deze problemen aankijken. Zij werken projectmatig en zijn doel is de jongeren bij elkaar te brengen door hen uit te nodigen voor een lunch en cursussen te ge-

ven/ organiseren voor hen en levensvraagstukken met hen te bespreken. Zo meten zij de behoefte van deze jongeren en spelen daarop in. Het voorstel is om één keer per maand, gedurende 12 maanden bij elkaar te komen. De organisatie heeft zelf een ruimte ter beschikking voor twintig jongeren. De organisatie kan dit proces zelf financieren. Of hij inzicht heeft in het aantal kinderen dat behoefte heeft in deze ondersteuning. Charles zegt daarop dat je ergens moet beginnen. Hij werkt samen met de gezondheidszorg die bij mensen aan huis komen, met de scholen en met het maatschappelijk werk. Zo hebben zij veel informatie ter beschikking.

In het gesprek komt ook het verschil in de situatie van de stad, de buitenwijken en het buitengebied naar voren. Hij vertelt dat in het buitengebied alles redelijk gestructureerd is en er sociale controle aanwezig is. In de buitenwijken is dat niet zo. Er is meer geweld in de favelas.

De samenwerking zou kunnen bestaan uit, de kinderen die het kindertehuis verlaten en dreigen tussen wal en schip te vallen, in contact te brengen met de organisatie Caritas van het Diocees. In feite zijn de zusters daar al mee bezig en bestaat er al contact over een aantal kinderen. Hij weet dat er weerstand is bij jongeren, maar ziet het als een uitdaging om de jongeren voor zich te winnen. Ook de rechter kan beslissen dat een kind mee moet doen in een project.

Als laatste vertelt Charles dat ze in het verleden, 2003, al een stuk kindersterfte hebben kunnen voorkomen door de hulp van Aktie voor Aktie vanuit Nederland. Afsproken wordt dat we contact houden en zij ons op de hoogte houden. Helemaal op de valreep en daar is die voor, laat Ivanice weten dat ze mee hebben gedaan aan een inschrijving voor een muziekproject. Vandaag hebben ze de uitslag gekregen. De gemeente heeft hen € 6.000 toegezegd voor het project.

Nieuw project: Zonnepanelen voor Malawi

Malawi is een mooi en uitgestrekt land. Het ligt in Z O Afrika niet ver van de evenaar. Als tropisch land is het er vaak warm en staat de zon veelal loodrecht aan de hemel.

Omdat het zo dicht bij de evenaar ligt zijn er daar haast geen daglengte verschillen, zoals wij die hier kennen, tijdens de verschillende seizoenen. Het gehele jaar rond is het er rond 6 uur 's avonds in een tijd van 10 minuten plotsklaps donker.

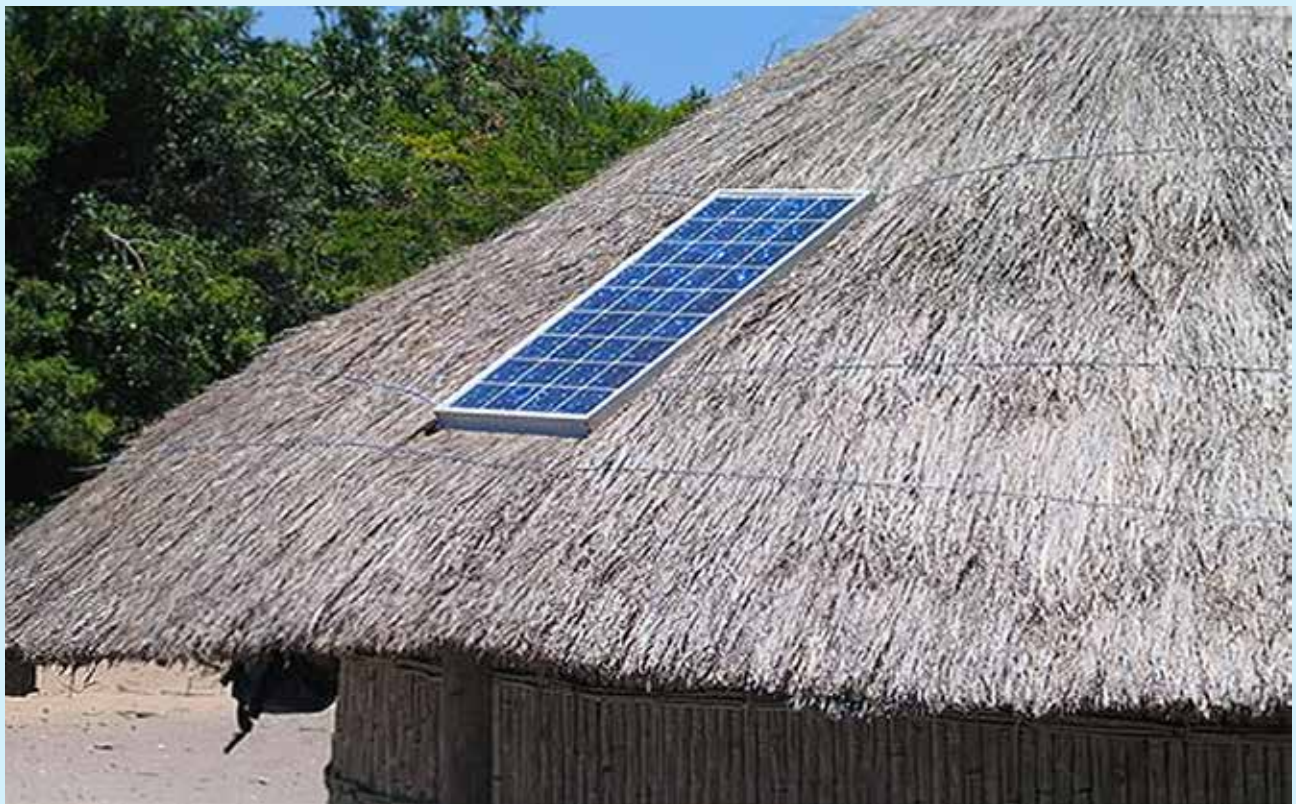
De avonden zijn er dus altijd behoorlijk lang en heel donker.

daarvoor eenvoudigweg geen geld is.

Dus zit iedereen daar vanaf 6 uur 's avonds in het donker. Ook onze tehuizen die we daar steunen kunnen in de avond geen activiteiten uitvoeren en avondstudie plus huiswerk maken door de studenten gaat natuurlijk ook niet in het donker. Nu zijn er enkele tests gedaan met kleine zonnepanelen die overdag de overvloedige zonnestralen omzetten in stroom die opgeslagen wordt in batterijen om 's avonds te kunnen gebruiken. Die proefinstallaties werken goed en het is de bedoeling dat we dat nu gaan opschalen zodat er iedere dag een paar uur elektriciteit komt voor avondstudie en andere activiteiten in de tehuizen.

Toepassing zonnepanelen met batterijen en ter tijdelijk opslag elektriciteit

Uit een inventarisatie door onze contactpersoon Angus Gaisford in Malawi ter verdere toepassing in de tehuizen,

Zonnepaneel ter stroomopwekking bij afwezigheid van een centraal elektriciteitsnet

Lang niet overal elektriciteit in Malawi

Malawi is niet alleen mooi en lekker warm maar ook een heel arm land. Zelfs zo arm dat er in grote delen van het land nog geen centraal elektriciteitsnet is aangelegd omdat

scholen en stafwoningen in het gebied waar we werkzaam zijn kwam een investeringsbedrag van € 16.765,-.

We zijn heel blij dat de Stichting Onderwijs Steunfonds (SOS) uit Amsterdam € 10.000,- voor dit project heeft geschonken. Daarnaast

krijgen we hiervoor steun van de Willebrord sponsorloop, de stichting Maret, de stichting Wij zijn één van de individuele schenkers. Wij zijn nu zover dat de benodigde apparatuur gekocht en geïnstalleerd kan worden in Malawi

De benodigde apparatuur is ook daar bij gerenommeerde bedrijven ruimschoots beschikbaar tegen doorzichtige prijzen. Er is dan ook alle vertrouwen dat er geen technische onvolkomenheden zullen optreden. De techniek heeft zich in de praktijk al duidelijk bewezen, de installatie ervan is relatief eenvoudig. En gebruik is uiterst simpel, zeer duurzaam en brengt verder geen (jaarlijkse) exploitatiekosten met zich.

Na de installatie is er geen personeel meer nodig ter onderhoud of eventuele ondersteuning van de gebruikers.

De zon schijnt ook in Malawi gratis en overvloedig, de dagelijkse zonne-uren verdeling over de seizoenen is relatief vlak en ruim voldoende. Er zullen dan ook veel minder onproductieve uren zijn in de lange avonden. De batterijen slaan dagelijks voor enkele uren de volledige groene stroom op. Na ca 5 jaar moeten de batterijen vervangen worden.

De gebruikers, veelal studenten die uit kansarmen gezinnen komen, zullen tot betere en snellere studieresultaten komen wat niet alleen hen zelf maar ook de regio en uiteindelijk het hele land ten goede zal komen. Het is algemeen aanvaard dat investeren in scholing tot hoge economische- en sociale verbeteringen leidt, sterk bijdraagt aan de zelfredzaamheid en het geluk van kansarmen.

Het bestuur is dan ook erg blij met dit nieuwe project en verwacht dat het volgend jaar kan starten en een succes zal worden.

Uit Malawi

Nieuws over studenten en fysiotherapie

In november kregen we van Angus Gaisford van AquAid in Malawi een mooi uitgebreid overzicht hoe het met de studenten gaat die ondersteund worden vanuit het Scholingsfonds. Hieronder volgt een bloemlezing, het geeft een heel mooie indruk. Angus schrijft allereerst: "We zijn Aktie voor Aktie allemaal erg dankbaar voor deze financiële steun. Van elke jongere die hier wordt vermeld, is het leven beïnvloed door de steun die ze hebben gekregen, waardoor ze de opleiding van hun keuze konden volgen om hun hoop op een betere en mooiere toekomst waar te maken."

Werk van voormalige student.

Een voormalige student genaamd Samuel Sando, die enkele jaren geleden lasen en fabricage studeerde, nam onlangs enthousiast contact met Angus op om hem recente projecten te laten zien die hij heeft gedaan - hieronder te zien. Dit is een voorbeeld van hoe onze hulp bij het trainen van beroepsvaardigheden een jonge man echt heeft geholpen om vooruit te komen en om een klein bedrijf op te bouwen en voor zichzelf en zijn gezin te leven.

Studenten die in 2022 hun opleiding hebben afgerond

Er waren 5 studenten die hun diploma hebben gehaald. Onder meer gaat het om:

Lauren Nanthambwe – ze studeert verpleegkunde en vroedkunde aan het Malamulo College of Health Sciences. Ze heeft praktische stage gedaan in het Thyolo District Hospital en van daaruit zal ze naar het Mangunda Health Center gaan voor verdere praktische stage. In september schreef Lauren haar licentiestatusexamens van de Medical Council. Ze heeft haar opleiding nu afgerond en wacht op de bekendmaking van de resultaten in februari 2023, gevolgd door afstuderen.

Lauren Nanthambwe

Eluby Mbeju

Eluby heeft onlangs haar lerarenopleiding afgerond bij DAPP Chilangoma TTC

Callister Sekeya – ze voltooide haar niveau 5-diploma in professionele gemeenschapsonwikkeling (maatschappelijk werk), nu werkt ze aan haar finale, het niveau 6-diploma. Op de foto ziet u Callister in september 2022 met haar diploma niveau 6. Ze heeft nu alle niveaus afgerond en is op zoek naar werk.

Callister Sekeya

Favour George Duncan – hij zit in zijn 4e semester van de 6 semesters. Momenteel in klinische stage in het St. Lukes ziekenhuis. Ook hij zal dan naar het Zomba Mental Health-ziekenhuis gaan voor verdere klinische praktijkstage. Vanaf april krijgt hij een stage toegewezen in een wijkziekenhuis voor kinderverpleging. Hij volgde een praktijkopleiding bij de gemeente Zomba, waar hij zich bezighield met gezondheid op het werk. Hij werd ook naar een basisschool gestuurd om studenten te leren over persoonlijke hygiëne als onderdeel van zijn veldwerkervaring.

Op de foto doet Favor een gezondheidsprogramma op het werk bij de afvalwater-/rioleringswerken van de stad Zomba. Hij gaat nu het laatste jaar in, waar ze zich concentreren op verloskunde en daarna stages doen bij verschillende ziekenhuizen.

Favour George Duncan

Bright Cement – hij studeert en doet het erg goed. Op dit moment probeert hij ideeën te bedenken voor zijn bachelor ingenieursproject op het gebied van irrigatie, techniek en klimaat. Hij is een zeer hardwerkende student en steekt veel energie in zijn opleiding en heeft uitstekende cijfers behaald. Hij ontving een prijs voor beste student vanwege

uitstekende prestaties en kreeg daarom een beurs voor zijn laatste jaar van de Lilongwe Water Board, daarom zal zijn laatste jaar gedeeltelijk worden gefinancierd door LWB. In september 2022 begon hij aan zijn laatste jaar. Bright pronkt trots met zijn certificaten in september 2022. Het blauwe (rechter) certificaat is voor excellente leerlingprestaties.

Bright Cement

Dawn Fysiotherapie

Naast de studenten ondersteunt Aktie voor Aktie ook al meerdere jaren de fysiotherapie in het Dawn Center, waar meervoudig gehandicapte kinderen wonen, velen ook met hersenverlamming (Cerebral Palsy of CP). Wekelijks vinden in het Dawn Center fysiotherapie sessies plaats op vrijdag onder leiding van een professionele fysiotherapeut van 'Feed the Children'. Het programma loopt goed en verandert het leven van veel baby's en jonge kinderen. We hebben geprobeerd om een paar "outreach clinics" te organiseren om het team verder de dorpen in te brengen om gezinnen te bereiken die te ver van het centrum verwijderd zijn en het moeilijk vinden om wekelijks naar het Dawn Center te komen. We hebben ervoor gekozen om te proberen dit outreach-programma eens per maand te doen. Een recente ontwikkeling is de 'outreach fysiotherapie' in Lilangwe Gezondheidscentrum. Dit wordt eenmaal in de maand gedaan.

De wekelijkse sessie in het Dawn Center

Willibrordschool

RK Basisschool Wijs!

Willibrordschool groeit als kool en heeft een heel nieuw logo. Wat er ook verandert ieder jaar weer wordt de Willibrord dag gevierd met een sponsorloop. Op woensdag 9 november liepen er meer dan 700 leerlingen voor drie goede doelen, de Tussenvoorziening, een waterproject in Kameroen en voor Aktie voor Aktie. Na het luid zingen door ruim 700 kinderstemmen van het Willibrordlied werden de leerlingen in drie grote groepen verdeeld. De jongste kinderen renden op het schoolplein met veel enthousiasme hun rondjes. De middengroepen wandelden eerst naar Het Lint in het Maximapark en gingen toen om de beurt los op een daar uitgezet parcours met wat grotere rondjes om zoveel mogelijk stempels te verzamelen. De oudste leerlingen maakten met een zware bepakking een twee uur durende wandeling door de mooiste stukken van Vleuten. Rond elfen keerde iedereen weer, moe maar vol-daan, naar zijn eigen klas terug.

De leraren en de vele vrijwilligers verdienen een grote pluim voor de goede organisatie van dit jaarlijkse spektakel. De opbrengst van deze dag was voor Aktie voor Aktie € 4.819,30. Hartelijk dank!

En zoals je weet: "Sporten is gezond en leuk om te doen."

Watervoorziening in een dorp in Guinee,

Op 9 maart verscheen er in het AD een artikel "Leven lacht Oumou weer toe" Kort daarna kwam ik in contact met Oumou en heb naar haar geluisterd. Omdat ze goed weet, wat ze wil gaan doen voor de kansarme kinderen in haar geboortedorp en ik daar een mogelijk project voor AvA in zag. Wij hebben in een aantal sessies met haar over de plannen voor haar dorp gesproken. De kinderen hebben geen onderwijs in de directe omgeving. Zij lopen de gehele dag rond het huis en de grootouders houden hun in de gaten. Het doel van Oumou is deze kinderen onderwijs te laten genieten en tevens een voorbeeld naar de overige dorpen in de omgeving te zijn.

Oumou heeft een stuk grond in eigendom in dat dorp. Haar doel is om daarop een school te gaan bouwen. Al pratend kwamen we tot de conclusie dat allereerst er een watervoorziening moest komen. Het water wordt nu van ver gehaald. (Lopend of aangevoerd met een vrachtauto). Dit is gezien de controle van projecten goed te meten, te controleren en af te bakenen. Duidelijk gesproken over een beginsituatie en het doel wat ons controleerbaar voor ogen staat. Zelfredzaamheid is ook aan de orde gekomen. Oumou heeft inmiddels een stichting opgericht, die officieel geregistreerd is bij de KVK en heeft de ANBI-status aangevraagd bij de Belastingdienst.

LN WOENSDAG 8 MAART 2022

► 'Moedige moeders' komen op Vrouwendag samen in Utrecht

Leven lacht Oumou weer toe

Ontvoerd en mishandeld. Oumou Barry (40) maakte de meest vreselijke dingen mee. Mede dankzij de Utrechtse Désirée Murk heeft ze haar leven weer op de rails.

Hans van den Ham
Utrecht

Op Vrouwendag moest het er maar eens van komen, vond Désirée Murk. Normaal helpt en steunt ze vanuit de gemeente Utrecht 120 vrouwen (en een enkele man) individueel, maar gisteren was de eerste gezamenlijke bijeenkomst, in het oude Utrechtse stadhuis.

En dus waren er dertig vrouwen die zich samen sterk maken voor het uiteindelijke doel: een betaalde baan vinden. Met vrouwen uit de hele wereld. Van Iran tot Sierra Leone, van Rusland tot Suriname.

Onder hen ook Oumou Barry (40) uit het Afrikaanse land Guinee. Ze is 19 jaar als ze voet op Nederlandse bodem zet. Over de tijd daarvoor wil ze niet al te veel kwijt, behalve dat ze in een dorpje opgroeide en twee zussen heeft.

Barry zegt dat ze van huis is weggelopen, mompelt iets over problemen met haar stiefmoeder en legt dan uit dat ze tijdens de tocht te voet en per boot een soort van ontvoerd was door een westerse mensensmokkelaar.

In het azc in Ter Apel voelt ze zich met open armen ontvangen, maar ook moederziel alleen. „Ik was in paniek. Onbekend land, andere huizen, vreemde taal en geen familie in de buurt. Het was heel moeilijk en ik huilde elke nacht.“ Na twee jaar krijgt ze haar verblijfsvergunning en gaat in het Limburgse Weert wonen. Daar start ze na haar inburgering met een administratieve opleiding die ze ook afmaakt.

Het gaat goed met haar en de sors uit Guinee zijn ver weg. Maar dan volgt ook hier tegenslag, die

▲ Oumou Barry uit Guinee heeft een veelbewogen leven achter de rug. In Utrecht vond ze in Désirée Murk haar steun en toeverlaat. Nu wil ze een boek schrijven over haar ervaringen. FOTO: ANGELEUK DE JONGE

nog erger blijkt dan de ellende in Afrika. „Ik ontmoette iemand. Een moslim, net als ik. Ik was blij: iemand om alles mee te delen. Ik hoopte op een gelukkig bestaan met man, kinderen en werk.“

Slechte man

Hij haalt haar naar Utrecht, maar helaas blijkt het een 'slechte man', die haar mishandelt en manipuleert en haar laat zitten met haar beide zoons die in 2008 ter wereld kwamen. „Ik heb ze zelf moeten opvoeden. Hij was er niet en betaalde ook niks. Die strijd duurt nog steeds voort, want vele jaren

Later wilde hij opeens contact met de kinderen. Onbegrijpelijk dat hij op dat punt rechten heeft. Dat is hier niet goed geregeld.“

Het waren moeilijke jaren, maar ze heeft doorgezet. Ze heeft haar

Ik was in paniek. Onbekend land, andere huizen, vreemde taal

– Oumou Barry

rijbewijs gehaald en is nu met nog een studie begonnen. In de toekomst wil ze vrouwen met problemen begeleiden en een stichting opzetten die daar ook in Guinee mee aan de slag gaat. „Ook wil ik een boek schrijven over hoe ik het gered heb in een vreemd land.“

„Of Désirée daar ook aan heeft bijgedragen? Ja, ze is heel lief en zonder haar was de opleiding die ik nu volg nooit gelukt. Door haar heb ik mijn leven met mijn drie kinderen op orde en ben ik rustig van binnen.“

Ook aan deze bijeenkomst op Vrouwendag met andere alleen-

staande bijstandsmoeders heeft ze veel gehad. „Ik heb mensen ontmoet en contact gelegd. Dat moeten we zeker vaker doen“

Voor Covid-19 was Désirée Murk internationaal trainer en reisde de hele wereld over. Toen dat niet meer kon, ging ze per 2021 voor de gemeente Utrecht alleenstaande bijstandsouders helpen. „Mijn moedige moeders“, noemt ze haar cliëntele. „Ze hebben allemaal een verhaal. En of ze nou wel of niet diploma's halen en banen vinden, ze verdienen respect en mogen er zijn. Zij geven kleur en schoonheid aan deze stad.“

Ondertussen heeft Oumou ons uitvoerig geïnformeerd over de personen, die daar voor controle van werk en materialen en bewaking etc., zorgen. Ook heeft ze inmiddels van het ministerie toestemming gevraagd om daar een pomp te mogen plaatsen. Het ontwerp van de pomp is door een professioneel bureau gemaakt en voorziet in een pompinstallatie,

die zorgt voor het vullen van 2 watertanks met voldoende capaciteit voor het hele dorp. De installatie gaat werken op zonne-energie. Begroting: het bedrag voor de pompinstallatie komt neer op ± € 7500,00. Met bijkomende kosten gaan wij uit van een maximale investering van € 10.000,- Beide zijn wij zijn uiterst positief over haar aanpak van de materie.

Stichting Tess Unlimited

Stichting Tess Unlimited is een Nederlandse stichting gevestigd in Guatemala. De stichting is opgericht in 2008 door Tessa de Goede de Ordoñez. Tess Unlimited zet zich in voor kinderen geboren met schisis; een aangeboren afwijking waarbij de lip en in veel gevallen ook het gehemelte niet volledig zijn gesloten. In Nederland beter bekend als een 'hazenlip' en/of 'open gehemelte'. Sinds januari 2022 zijn ze officieel geregistreerd als ziekenhuis in Guatemala. Dit werd in maart 2022 gevierd met een feestelijke opening waarna de eerste operatie-week van start kon gaan. Sindsdien zijn ze druk met het organiseren verschillende operatie-weeken in hun eigen ziekenhuis.

Het ziekenhuis Tulipanes is het allereerste schisis ziekenhuis in Guatemala. Een ziekenhuis dat niet alleen operaties uitvoert, maar waar ook alle voor- en nazorg wordt geregeld. Door de bouw van een eigen ziekenhuis is de stichting niet meer afhankelijk van lokale ziekenhuizen uit de buurt. Waar voorheen zo'n

200-300 operaties uitgevoerd konden worden, is de verwachting dat dit in eigen ziekenhuis tussen de 500-600 operaties zullen zijn. Eind 2021 zijn wij gestart met het ondersteunen van dit project.

Een bericht van Tessa uit Guatemala Lieve mensen van Aktie voor Aktie, We hebben ons jaar afgesloten en hebben de laatste 3 kinderen door jullie donatie geopereerd! Geweldig toch! We hebben door jullie donatie dit jaar 13 kinderen kunnen opereren! Het eerste jongetje Angel was al een jaar oud en niet echt heel blij, maar eindelijk geopereerd! Kleine Omar van 4 maanden is ook geopereerd, ook met hem gaat alles super goed. En onze Bradly had zijn gehemelte operatie plus een kleine revisie van zijn lip! In de eerste operatie update kregen jullie foto's van Vicente, die hebben we toevallig vorige week weer gezien en kijk hoe mooi het is geworden. Hij was in maart van dit jaar geopereerd! Ik heb de foto erbij gevoegd! Wij willen

jullie E N O R M bedanken voor jullie hulp! Voor volgend jaar hopen we wederom rond de 400 kinderen een nieuwe glimlach te mogen geven en hopen natuurlijk van harte dat we dat weer samen met jullie mogen doen. Ik wens jullie allemaal een fijne kerst toe en een gezond 2023! Saludos from Guatemala Tessa de Goede www.tessunlimited.com

Als u wilt dat we dit project blijven ondersteunen, kunt u een bedrag overmaken op onze bankrekening onder vermelding van TESSA. Wij zullen dan in 2023 weer gaan proberen twaalf kinderen een glimlach op het gezicht te toveren.

Kinderen kunnen nu ook naar school.

De Stichting Domino Foundation biedt voornamelijk ontwikkelingshulp aan hulpbehoevende mensen (met name kansarme kinderen) in de Dominicaanse Republiek. Daarnaast zetten zij zich in voor het bevorderen van dierenwelzijn en het bevorderen van duurzaamheid in natuur en milieu. Eén van de doelstellingen die het bestuur aanspreekt, is het mogelijk maken voor kinderen om naar school te gaan. Naar school gaan is niet in ieder land een vanzelfsprekendheid. In de Dominicaanse Republiek zijn de openbare scholen gratis, maar ieder kind moet zijn eigen schooluniform, sportkleding en schoolspullen zelf aanschaffen. Zonder deze kleding en spullen kan een kind niet naar school. Een volledig schoolpakket kost ongeveer €100,00. (Dit is 40% van een modaal maandsalaris (€250,00) in de Dominicaanse Republiek. Bianca, of een medewerker van de stich-

ting ter plaatse, gaat met ieder kind (en ouder) naar de winkel om alle schoolbenodigdheden aan te schaffen, zodat we zeker weten dat het geld besteed wordt waar het voor bedoeld is. De kinderen (of de ouders van de kinderen) krijgen geen contant geld.

Aktie voor Aktie heeft deze Stichting gesteund door voor veertien kinderen het mogelijk te maken om schoolspullen te kopen.

Overzicht en resultaten van de reis

Bij ons 40 jarig jubileum in De Schalm hadden we in november 2019 de hoofdzusters en twee adoptiekinderen naar Nederland over laten komen. We hebben toen van de gelegenheid gebruik gemaakt om met de zusters te sparren over de toekomstplannen, onze visie en de bijbehorende doelstellingen. De zusters hebben zich met de uitkomsten geconformeerd en we zijn overeengekomen dat zij zich hiervoor in zouden gaan zetten. Tevens hebben we gesproken met de adoptiekinderen hoe zij hun tijd bij de kinderopvangtehuizen hebben ervaren en welke aandachtspunten c.q. verbeterpunten zij naar voren wilden brengen. Jammer genoeg hebben we te maken gehad met twee spelbrekers, namelijk: Corona en de wisseling van beide hoofdzusters. Door de Corona hebben de kinderopvangtehuizen niet naar behoren kunnen functioneren en hebben wij als bestuur niet naar het gebied kunnen reizen. Doel van de reis was om de overeengekomen afspraken te toetsen op status en uitvoering.

Aandachtspunten waren:

- Financiële verantwoording door de leidinggevende van de kinderopvangtehuizen. Onlangs dankt de Corona hebben de zusters, de kinderen en ouders zoveel mogelijk geholpen met o.a. voedselpakketten, mentale ondersteuning en het lesgeven in kleine groepjes voortgezet;
- Administratie gebruik in de cloud. Optimaliseren van de mogelijkheden van de Cloud. Denk aan gegevens en voortgang kinderen. E.e.a. in overleg met ouders. Ook hier hebben we over gesproken en kleine misverstanden opgelost;
- Teams-overleg met de zusters; Dit is mogelijk. Het is een kwestie van plannen om de taalbarrière te overbruggen;
- Voorgenomen Engelse lessen. De lessen Engels worden door de kinderen erg gewaardeerd. We hebben voorgesteld om deze weer op te pakken en hebben meer budget toegezegd.
- Begrijpend lezen; Ook dit onderdeel heeft geleden onder de Corona.
- Zelfredzaamheid van de kinderen als zij de leeftijd van 16 jaar hebben bereikt; zie artikel
- Toekomst van de kinderopvangtehuizen; Het blijkt dat de zusters ook kampen met opvolging. (de zusters worden ouder en er komen weinig jonge zusters bij). Er wordt nu gekeken naar het uitbreiden van het aantal externe leerkrachten. De leerkrachten die wij ontmoet hebben, maakten een goede indruk;
- Onderhoud van de gebouwen en de inventaris; Het onderhoud en de inventaris van de gebouwen is wat achterstallig, maar wordt in de komende periode weer opgepakt. Vooral de elektra in Palmiera is aan vervanging toe.
- Status project adoptiekinderen uit de buitengebieden; We hebben geconstateerd dat er een groot verschil is tussen de buitengebieden en de buitenwijken. De buitengebieden hebben een betere sociale controle en de kinderen worden behoorlijk opgevoed. Daar tegenover zijn de buitenwijken een groot probleem. Drugs, alcohol en geweld zijn daar grote problemen waar de zusters niet altijd een antwoord op hebben.
- Tijdens de zware regenval is er een moeder van een adoptiekind verongelukt. We hebben financiële steun toegezegd om het kind extra te helpen bij transport en schoolspullen.
- Project Clementina Wouters over De voortgang en zelfredzaamheid. Blij verrast hoe alles opgepakt is. Het Braziliaanse team was zich duidelijk bewust dat zij binnen vijf jaar het project zelfstandig moeten kunnen leiden. Zij zijn erg gemotiveerd en hebben er zin in.
- Wat we over twee jaar verwachten. Goed management, goede leerkrachten en vrolijke kinderen die een toekomst hebben.

Secretariaat: p/a
Gageldijk 83A 3602AJ Maarssen
Banknummer: NL44RABO0341422967
<https://aktievooraktie.nl>
E-mail: info@aktievooraktie.nl

Vormgeving: Piet Prins

Zuster Ivanice op weg naar de families op de Cruzeiro